

BERTSIO BERRIA ESKURAGARRI: CAPITALISMO 2.0

Posted on 23/02/2019 by Naider

NUEVA VERSIÓN DISPONIBLE: CAPITALISMO 2.0

**Hacia un contrato social inter-generacional
para un uso sostenible de la naturaleza**

naider

Atzera egin eta arazo bat urrunetik begiratzen duzunean, errazagoa da horretan zentratzea eta arazoaren arrazoiak eta katalizatzaileak ulertzea.

Garapen jasangarriagoa lortu nahi badugu, ekonomia bere ikuspuntutik ikusi behar da sistema nagusi handiago eta garrantzitsuago baten azpisistema gisa: *sistema naturala*. Gizakiak naturaren *parte* gisa ikusi behar dira, ez naturatik aparte. Hau da [sistema sozial-ekologikoen zientziaren](#) oinarritzko printzipioa, zeinak sistema konplexuak birbideratzen (esaterako, gure gizartea) iraunkortasunerantz, eta, horrela, haien kolapsoa saihestu.

Garapen jasanezina da gaur egun gure gizarte eta ekonomia globalari aurre egiten dion arazo iraunkor, estruktural eta dramatikoena. Batetik, kapitalaren jabeek ekonomian menperatzen dute, menpe gauden kapital naturala agortuz eta kutsatuz; bestetik, gobernuak ez dira inertzia jasanezin horri aurre egiteko gai. Kapitalismoak epe luzera sistema justu, demokratiko eta jasangarri bat ezartzea desitxuratu eta zaildu izanaren arrazoa sinplea da: demokrazia sistema irekia da, zeinetan kapitala eta botere ekonomikoak erraz sartu eta egokitu daitezkeen; kapitalismoa, berriz, sistema hermetikoa da, eta bere bastioiak ez dira erraz eskuratzen. Kapitalaren boterearen nagusitasuna eta ingurumen-iraunkortasunean duen eragin negatiboa ez da kasualitatea, ezta multinazionalik ere egoera honen errudun. Hau da kapitalismoa demokrazian bizi denean gertatzen dena.

Ondorioz, gizartea gero eta *deskonektatuago* dago naturatik, eta horregatik berriro konektatu behar dugu. *Kapitalismoaren (2.0) bertsio berria* behar da, menpeko dugun kapital naturala baloratu eta kontuan hartzen duena. Kapital naturala iraganeko belaunaldietatik partekatutako *opari* gisa jasotzen dugun bezala, etorkizuneko belaunaldiei transmititzeko betebeharra dugu, gutxienez, jaso genuen baldintza berdinetan. Bizitzan zehar haien egoera hobetzen badugu, hobe; baina, behintzat, ez dugu degradatu behar, eta, noski, ez dugu suntsitzeko eskubiderik.

Nola konbentzitu egungo belaunaldiak kapital naturalaren erabilera iraunkorra lehenesteko eta hurrengo belaunaldiak zaintzeko, nahiz eta, neurri batean, beren ongizatea murriztearen kostua izan? Edmund Burke (1792), idazle, filosofo eta politikari britainiarrak zentzu honetan pista bat

eman zigun: "*Gizartea benetan kontratu bat da... bizi direnen, hildakoen eta izango direnen artekoa... jaio*".

Iraganeko gertakari historikoek belaunaldien arteko onurak eman zituzten gure gizartearen egitura-aldaketen adibide arrakastatsuak erakutsi dituzte. Adibide bat *Gizarte Segurantz*a da. mendearen hasieran irudikatu, diseinatu eta instalatu zen, garai hartako krisi handienetako bati erantzuteko: lan egiteko zaharregiko milioika pertsonaren pobretzeari. Egin zen eta oraindik mantentzen den belaunaldi-kontratua sinplea zen: langile aktiboek kolektiboki mantentzen eta laguntzen diete pentsioen bidez erretiratutako langileei (erretiratuak), eta, horren truke, lehengo horiek babestu eta lagundu egingo dituzte, zahartzaroan. , hurrengo belaunaldiko langileen eskutik. Eta abar.

Antzeko *belaunaldi arteko kontratua* behar dugu naturaren erabilera iraunkorra egiten duen gizarte bat sortzeko. Etorkizuneko belaunaldiekin egungo sistema kapitalistak kapital naturalarekiko duen mespretxua eta utzikeria finkatzen duena; Menpe gauden oxigenoa ematen duten basoez eta tenperatura globala erregulatzen duten eta hondamendi naturalak prebenitzen dituzten ozeanoez ari gara.

Kontratu hori lortzea erronka zaila izango da. Horrek esan nahi al du itxaropenik ez dagoela? Aukera-leiho txikia da, baina existitzen da. Gutxienez 30, 40, 50 urteko bidea izango da, non helburua gure gizartearen eta naturaren arteko lotura eta harmonia sustatzen duen *kapitalismoa 2.0* sortzea izan behar duen. Kapitalismo berri honek ziurrenik nolabaiteko konpromisoa beharko du [Faust">faustiano](#): zerbait positiboa nahi badugu, onartu behar dugu. zati negatiboa. Baina gaur egun kapitalismo 2.0 bat sortzeko behar duguna baino akordio hobea nola lortu ulertzen badugu, lortuko dugu. Azken finean, hurrengo belaunaldiek eta milioika izaki bizidunek gurekin kontatzen dute.

Julen González Redín

Garapen Iraunkorrean doktorea

NAIDER

There are no comments yet.